A°. 1834. N°. 42.

UTRECHTSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 7. APRIL.

's GRAVENHAGE *den* 4 *April.*

Heden heeft Z. Exc. de baron *van Zuylen van Nyevelt*, minister van buitenlandſche zaken, *ad interim*, aan de beide Kamers der Staten-Generaal de volgende ſtaatkundige mededeeling gedaan, behelzende een verſlag van al hetgene ſedert de laatſte mededeeling in October 1833 is voorgevallen:

EDEL MOGENDE HEEREN!

In uwe zitting van den 24 October 1833, werd U Edel Mogenden door den minister van buitenlandſche zaken mededeeling gedaan van den tegenſtand, in de uitvoering van het vierde artikel der overeenkomst van den 21 Mei, ten aanzien der vrije gemeenſchap van Maastricht ontmoet, van de oorzaken, welke op den 24 Augustus van dat jaar de zittingen der Londenſche Conferentie onbepaaldelijk hadden doen verdagen, en van de zending, namens de Hoven van Oostenrijk, Pruisſen en Rusland bij den Koning ontvangen.

Ter aanvulling van deze mededeeling, voor zoo veel des noods, dewijl dit ſtuk reeds in de *Staats-Courant* verſchenen is, en tijdelijk optredende voor den minister van buitenlandſche zaken, met eene bijzondere zending naar Weenen belast, leg ik U Ed. Mog. hiernevens de militaire conventie over, op den 18 November te Zonhoven geteekend waardoor de vrije gemeenſchap met Maastricht herſteld is geworden, en de overeenkomst van den 21 Mei 1833 derzelver beſlag verworven heeft.

Gelukkig zoude ik mij rekenen, indien ik U Ed. Mog. een even gewenſchten uitſlag mogt aankondigen van de pogingen door de regering bij voortduring aangewend, om den ſtaat van inſpanning, waarin het vaderland verkeert, te doen ophouden; dan, tegen alle redelijke verwachting aan, zijn hier de uitkomsten minder gunstig gebleven, en het is vooral om U Ed. Mog. de openhartige behandeling der zaken, onzerzijds, en de van elders ontſtane belemmeringen in de voortzetting der negotiatie te doen kennen, dat ik in uwe vergadering ben verſchenen.

De zending van wege de Keizers van Oostenrijk en Rusland en den Koning van Pruisſen, bij Zijne Majesteit ontvangen, was opgedragen aan den Prins *van Schwartzenberg*, en droeg de ondubbelzinnigſte blijken van belangſtelling en vertrouwelijkheid. — Twee hoofdoogmerken waren met deze zending bedoeld:

1°. De beſpoediging der aanvragen van den Koning Groot-Hertog bij de Agnaten van het Huis van Nassau en bij de Duitſche Bondsvergadering, tot verkrijging van derzelver toeſtemming in den eventuëlen afſtand van het Waalſche gedeelte van het Groot-Hertogdom Luxemburg; en daardoor

2°. De hervatting der onderhandelingen over het eind-tractaat, welke ſedert den 24ſten Augustus te Londen waren afgebroken, ten gevolge der bij de Conferentie gemaakte vordering om die aanvragen te doen voorafgaan.

Nimmer had zich de Koning weigerachtig betoond, de bij art. 6 der Weener Schlussakte en krachtens het Nasſauſche Erbverein van 1783 gevorderde aanvrage, te bewerkſtelligen, doch altijd was de onderhandeling wegens het eind-tractaat, waarvan trouwens niet weinige voor Nederland hoogst gewigtige punten nog onbeſlist waren, te min gevorderd voorgekomen, om zich eenen ſtap te doen welgevallen, welke op de beſlisſing dier punten ongunstig kon terugwerken en nutteloos kon geacht worden, zoo lang de grootere belangen van Nederland gekrenkt bleven, waardoor het toch Zijne Majesteit onmogelijk werd gemaakt, tot eene volkomene eindſchikking toe te treden.

Thans echter beſloot de Koning ook die gevoelens aan de algemeene belangen ten offer te brengen, doch tevens aan te dringen op de medewerking der Mogendheden om de te Londen nog aanhangig geblevene geſchilpunten in het belang van regt en billijkheid te zien vereffenen. Niet later dan den 3 November werden de verlangde aanvragen bij de Agnaten en den Duitſchen Bond aan den gezant ter Bondsvergadering afgezonden, en den 7 dier maand geſchiedde de inlevering der aanvrage te Biberich, terwijl zij den 15 te Frankfort aan de Bondvergadering werd voorgelegd.

Deze ſtukken van bijna gelijken inhoud bied ik U Ed. Mog. hiernevens aan. Bij dezelve was de lijn van grensſcheiding, in het tweede der 24 artikelen aangenomen, zorgvuldig behouden; maar tevens verklaarde men rondborstig, dat de Koning Groot-Hertog, noch aan Hoogstdeszelfs Agnaten, noch aan den Duitſchen Bond eene ſchadevergoeding in grondgebied kon aanwijzen, maar niet te min bereid was in alle lasten en aankleven van dien verder te voorzien, mits ook Hoogstdeszelfs regten ten aanzien van het Bondgenootſchap bleven in derzelver geheel.

Te regt durfde men zich hier te vleijen, dat deze aanvragen, uit aanmerking der geheel ongewone omſtandigheden, die dezelve hadden veroorzaakt, zoo bij de Agnaten als bij den Bond door een bekrachtigend antwoord zouden opgevolgd worden. Dan deze hoop werd te leur geſteld. In dezelfde zitting van 15 November, waarin de gezant de verklaring ter tafel bragt, werden er door de groote meerderheid der vertegenwoordigde Bondsleden bedenkingen tegen dit aanzoek voorgedragen, welke ten opzigte des Konings Groot-Hertogs voornamelijk in de vraag opgeſloten werden:

„ Waarom de loop der onderhandelingen niet gedoogde, in ſtede van het af te ſtane deel van Luxemburg, eene territoriale vergoeding bij het Duitſche Bondsgebied in te lijven?" — Deze bedenkingen, bij ſtemming tot een beſluit ineengetrokken zijn, zijn die, welke ik hiernevens over leg.

Het antwoord op de bij dat beſluit aan den Koning Groot-Hertog gerigte vragen, ook omtrent de territoriale ſchadevergoeding, werd op den 18 December aan den Gezant ter Bonds-Vergadering afgezonden, ten einde het ten ſpoedigſte ter kennis van den Bond te brengen. Door de afwezendheid van vele Bondsleden kon dit echter eerst op 8 Januarij plaats grijpen. — Ook dit ſtuk bied ik U Edel Mogenden hiernevens aan.

De Hertog van Nassau, door het afzijn van Hoogstdeszelfs broeder Prins *Frederik* van Nassau, in het ſpoedig geven van eenig antwoord op de aanvrage van den 7 November verhinderd, deed dit antwoord op den 18 Januarij aan 's Konings gezant ter Bonds-Vergadering geworden, welk ſtuk ik aan U Edel Mogenden ook mededeel. Op grond van de beſchouwing der Agnaten met opzigt tot de pligten, uit het Erbverein van 1783 en de Weener Schlussacte voor Hoogstdezelve voortgevloeid, was dit antwoord weigerachtig, en de Koning Groot-Hertog vond zich, voor het oogenblik immers, in de volſtrekte onmogelijkheid, om de toeſtemming tot eenen eventuëlen afſtand te verwerven, welke, naar luid van artikel 6 dezer akte, niet mag plaats grijpen, dan door eenſtemmige bekrachtiging van alle de Bondsleden.

Wat van dit alles worden mogt, dezerzijds vermeende men aan de vorderingen der Londenſche Conferentie te hebben voldaan; de aanvrage namelijk bij de Agnaten en den Duitſchen Bond, als de ſtellige voorwaarde, buiten welker vervulling men in Augustus 1833 geweigerd had met Nederland verder te onderhandelen. De vroegere of latere bekrachtiging of weigering dier aanvrage was een uitvloeiſel, en, gelijk er geſtadig door 's Konings gevolmagtigde te Londen op werd aangedrongen, ſcheen niets te verhinderen, dat men te gelijker tijd, en in afwachting der uitkomsten te Frankfort, bij de Conferentie de nog aanhangige en gewigtige punten der overeenkomst tot vastſtelling der voorwaarden van ſcheiding tusſchen Holland en Belgie beëindigde en in werking bragt.

Na zoo vele opofferingen in het algemeen belang van Europa, na zoo vele verongelijkingen en onwederſprekelijk gegeven blijken van een wezenlijk verlangen naar een *billijk* eind-tractaat, na de te Londen gedane mededeelingen van al het te Bilberich en Frankfort verrigte, en de onvermoeid aangewende pogingen van den Plenipotentiaris des Konings, om de werkzaamheden te Londen voort te zetten, moest het der Nederlandſche regering niet weinig bevreemding baren, toen zij nu, het eerst van de zijde van Engeland, moest hooren aanvoeren, dat niet het bewerkſtelligen der bedoelde aanvrage bij de Agnaten en den Bond, maar het gelukken, het bekrachtigen derzelve, vereischt werd, om de Conferentien met Nederland te hervatten, en dat men ligtelijk in het Limburgſche eene ſchadevergoeding vinden kon.

Deze vordering, welke op den 6 Februarij ll., in eene door de vertegenwoordigers der vijf Hoven gehoudene conferentie, aan de zijde van Frankrijk en Engeland is herhaald en als grondſlag gelegd hunner weigering om te onderhandelen, en ons kort daarna is kenbaar gemaakt, was geheel verſchillende van het vroeger verlangde, en van het reeds bij en met de conferentie bepaalde omtrent het aan Nederland verblijven der bedoelde ſtreken in het Limburgſche. — Blijkens artikel 4 der annexe A van het 12de protocol, houdende de grondſlagen der ſcheiding, en behoorende tot dat gedeelte dier grondſlagen, welke bij protocol van 19 Februarij 1831 n°. 19 verklaard waren te zijn grondvestend (fondamentaux) en onherroepelijk (irrévocables) was het beginſel vastgeſteld, dat er zou wezen eene volkomene, onafgebrokene en vrije gemeenſchap met de ſteden en plaatſen in het wederzijdsch grondgebied gelegen. Ten einde aan dit beginſel te voldoen, bewilligde Nederland in den eventuelen afſtand van de ſtreken en plaatſen op den linker Maasoever en in de provincie Luik, welke tot het oude grondgebied der Vereenigde Nederlanden behoorden, waardoor ook Belgie die onafgebroken gemeenſchap zou bekomen, welke bij het aangehaalde artikel 4 der grondſlagen van ſcheiding is uitgedrukt door de benaming van *ligne de contiguité*. Maar, Ed. Mog. Heeren! dat beginſel moest wederkeerig werken, en zeker zal men nimmer gelooven, dat het ooit bij Nederlandſche Gevolmagtigden is opgekomen, om ten gunste van Belgie, en ter verwezenlijking van die bedoelde lijn van gemeenſchap, eventueel toe te ſtemmen in den geven en algeheelen afſtand van ſtreken, tot het grondgebied van Oud-Nederland behoorende, zonder de zekerheid, dat ook dat beginſel bij wettige wederkeerigheid werken zoude, om Nederland door een Nederlandsch territoir te verbinden met deszelfs oude bezittingen op den regter Maasoever en wel bepaaldelijk met de vesting Maastricht.

En ten einde dit punt tot de hoogstmogelijke klaarheid te brengen, zal ik hier de eigen woorden der conferentie aanhalen, welke zij in hare memorie van 4 Januarij 1832 bezigde, en waarbij zij trachtte de bedenkingen en bezwaren op te losſen, welke bij de nota en memorie dezerzijds van den 14 December 1831 tegen de 24 artikelen waren in het midden gebragt.

Uit de aangehaalde woorden blijkt het ontegenſprekelijk, dat de vijf Mogendheden door Nederland in het bezit van Limburg te laten, aan twee zwarigheden tevens hebben willen te gemoet komen, te weten: zoo wel aan eene zoogenaamde vergoeding voor het af te ſtane gedeelte van Luxemburg als aan de verpligting, om Holland die onafgebroken lijn van aanraking (contiguité) te verſchaffen, welke het gevolg was van artikel IV der vaste en onherroepelijke grondſlagen van ſcheiding, doch welke verpligting ten eenemaal het denkbeeld uitſluit als of dat Limburgſche tot ſchadeloosſtelling zoude kunnen verſtrekken voor derden.

Van dien tijd af is dit punt bij het Haagſche kabinet nimmer betwijfeld, en in de daad door dat Limburgſche aan 's Konings Agnaten en den Duitſchen Bond, als ſchadeloosſtelling aan te bieden, zoude men deze eene vergoeding verwerven ten koste van Oud-Nederland, hetwelk niet ſlechts door den Belgiſchen opſtand zoo zware rampen heeft ondergaan, maar zich ook vroeger in 1815 tot vestiging eener orde van zaken, welke toen voor het evenwigt van Europa noodzakelijk werd beſchouwd, de aanzienlijkſte opofferingen in geld, en het verlies van een aantal zijner overzeeſche volkplantingen heeft moeten doen welgevallen.

Geene moeite werd inmiddels geſpaard, om de beſchouwing van het Engelſche kabinet, waar Frankrijk zich den 6 Februarij verklaard had volkomen aan te ſluiten, te doen wijzigen, en alzoo de voortgaande uitvoering te verkrijgen van het vijfde artikel der conventie van den 21 Mei 1833, waarbij Engeland en Frankrijk zich tot de onverwijlde voortzetting der onderhandelingen hebben verbonden; doch tot nu toe was alle poging vruchteloos, terwijl het bleek, dat men Nederland weder de blaam zocht aan te wrijven van aanleiding tot deze nieuwe en onafzienbare verwikkeling gegeven te hebben, door het verantwoordelijk te ſtellen voor de gevolgen van territoriale beſchikkingen, waartegen het zich meermalen en onder anderen bij memorie van den 14 December 1831, zoo krachtdadig, edoch zoo vruchteloos heeft verzet. Wel verre echter dat deze blaam verdiend zij, was het Nederland, dat geſtadig de onderhandelingen trachtte te verlevendigen, de toeſtemming tot den eventuëlen afſtand van een deel van Luxemburg te verkrijgen,

om alzoo dat punt tot rijpheid te brengen en met de Mogendheden het daarstellen van een eind-traktaat te bespoedigen; de Koning blijft daarmede voortgaan en heeft nu, met dat oogmerk, den Graaf *van Reede*, hoogstdeszelfs Opperkamerheer, naar den Hertog van Nassau afgevaardigd, om onder medewerking van eenen Oostenrijkschen en Pruissischen Gezant, dezen Vorst tot het verleenen der vereischte bewilliging van de zijde der Agnaten, te bewegen, en van 's Konings openhartige staatkunde overtuigend aan de wereld te doen blijken. En ondanks alle deze pogingen, schijnt er bij sommigen eene onverdiende vooringenomenheid tegen de Nederlandsche Regering te bestaan; welke de aanleidende oorzaken van dat gevoel tegen ons zijn mogen, zulks valt niet gemakkelijk te gissen, maar het is grievend voor eene edele natie, bij voortduring te moeten ondervinden, dat die vooringenomendheid werkelijk bestaat. U Ed. Mog. hebben sedert een paar maanden de woelingen in Belgie kunnen opmerken, waar de arrestatie en vrijgeving van een éénig man in het Luxemburgsche, hoe geheel vreemd ook aan de Nederlandsche Regering, aanleiding heeft gegeven tot het inwilligen van millioenen ter versterking van de legermagt tegen Holland, tot het oprukken van korpsen tegen onze grenzen, en tot eene taal, zoo aanstootend als beleedigend.

De houding onzerzijds bij dit alles bleef kalm en beraden; met stipte naauwkeurigheid wordt de conventie van 21 Mei 1833 door de regering nageleefd, en hoe moest het haar dan bevreemden, toen zij door een naburig gouvernement, waarmede zij zoo gaarne in het vriendschappelijkst vertrouwen wenscht te verkeeren, is bemoeijelijkt geworden door eene officiële aanvrage, gebouwd op veronderstellingen, waarvan zelfs de geringste schaduw niet aanwezig is. De nota, waarop ik hier doel, is die van den Engelschen zaakgelastigde, in dato 27 Maart ll.; zij is op den 29 dier maand door mij beantwoord, en beide deze stukken worden alhier overgelegd.

Neen Ed. Mog. Heeren! bij de Nederlandsche Regering bestaat geene dubbelhartigheid. Van den aanvang der Belgische onlusten miskend, de overoude en door tractaten gevestigde regten van Nederland ziende aanranden, vermogt zij hare vernedering en die eener brave en regtvaardige natie niet te onderteekenen, en verdedigde zij die regten, waar het pas gaf, voet voor voet. — Door zedelijken en eindelijk door openlijken dwang genoodzaakt alle waarborgen, die het in handen had, af te staan, na zich aan alle, ook voor het zelfgevoel meest grievende eischen te hebben onderworpen en door het gestadig voorbrengen van nieuwe vorderingen, onder allerlei voorwendsels, de afdoening der zaken te hebben zien verdagen, is het niet aan deze regering, dat de blaam der tegenwoordige vertraging en van het rekken dezer onderhandelingen, bij tijdgenoot en nakomelingschap zal bedeeld worden.

Mijne taak, Ed. Mog. Heeren! was het, U den gang en den tegenwoordigen stand der zaken te doen kennen, als een blijk der ondubbelzinnige handelwijze van de Nederlandsche Regering, welke bij voortduring voor de openbaarmaking harer verrigtingen niet schroomt.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN *den 27 Maart.*

Men gelooft, dat de leden van de Conferentie in den loop van deze week eene algemeene vergadering zullen hebben, welke de pruissische minister *Ancillon* zal bijwonen. Welligt zal er een besluit worden genomen, dat alle nadeelige geruchten zal wederleggen, welke de fransche dagbladen nopens het oogmerk der Duitsche regeringen en nopens het doel der conferentie verspreiden. Het is bijna niet te gelooven, hoe de partijgeest zich afmat, om overal mistrouwen te zaaijen en hoe dwaasselijk over zaken geoordeeld wordt, die men niet kent en die tot de toekomst behooren. De Duitsche regeringen zijn bedacht om voor het welzijn harer onderdanen te waken, en zullen daarvoor dank van alle weldenken inoogsten.

De fondsen zijn heden de 5 pCt. metall. 97 1/8; de 4 pCt. 88 1/4; en de bankactien 1248 1/2.

MUNCHEN *den 30 Maart.*

De Paasch-vacantie aan onze universiteit is den 24 dezer begonnen en duurt 14 dagen. Eenige studenten, die reeds vroeger vertrokken waren, zijn, ten gevolge van een ministerieel bevel, moeten terug komen, om zich van een pas of geschrift te voorzien, waarin hun wordt aangezegd, zich zonder noodzakelijkheid niet naar andere universiteiten te begeven, en bij hunne terugkomst een bewijs van hun gedrag gedurende de vacantie mede te brengen. Het gedrag der studenten wordt in alle opzigten gadegeslagen, ook wegens het maken van schulden, hetwelk niet langer straffeloos kan toegelaten worden. Ieder half jaar wordt door de universiteits-kanselarij deswege onderzoek gedaan, en bij bevinding dat de studenten schulden hebben gemaakt, of door de politie gestraft zijn, of gebrek aan naarstigheid aan den dag hebben gelegd, wordt de inschrijving om ter studie voor het volgende half jaar voor te gaan, geweigerd.

— Den 26 Maart heeft te Hadamar, in het Nassausche, een treurig geval plaats gehad. De weduwe van *Lodewijk van Ahlbach* begaf zich dien dag langs het Offheimer boschje, en werd aldaar door drie groote honden, welke aan een molenaar behoorden, aangevallen en verscheurd. Een man heeft de ongelukkige nog ontzet, die echter eenige uren daarna is overleden. Er is last gegeven, de honden dood te schieten; de molenaar is voor de politie ontboden.

F R A N K R IJ K.

PARIJS *den 2 April.*

Het fransche gouvernement is aan de Vereenigde Staten van Noord-Amerika 25 mill. francs verschuldigd, krachtens een verdrag den 4 Julij 1831 tusschen beide Mogendheden gesloten, zijnde eene schadevergoeding voor de door den Overweldiger willekeuriglijk genomene schepen der Noord-Amerikanen. Men heeft de afdoening van die zaak steeds uitgesteld, (omdat de Franschen liever komen halen dan brengen), doch thans begrepen onze ministers niet langer te mogen wachten en stelden eene wet voor, waarbij zij gemagtigd werden, om dat verdrag na te komen, en die schuld af te doen. Maar de kamer begreep dit anders en wilde over dit onderwerp niet gesproken hebben, alzoo de linkerzijde *tot de stemming* schreeuwde, en hiertoe overgegaan zijnde, de wet met 176 tegen 168 werd verworpen. — De kamer weigerde dus een gesloten verdrag na te komen en een reeds erkende schuld te voldoen. De ministers *Thiers*, *Guizot* en *de Broglie* stonden op, wierpen hunne papieren in hunne portefeuilles en vertrokken. De minister *Barthe* was bleek van kwaadheid en volgde de andere ministers. Ten gevolge hiervan hebben de ministers *de Broglie* en *Sébastiani* hun ontslag genomen. — Het verwerpen van deze wet wordt door weldenkenden afgekeurd, doch de *Constitutionnel* vindt het goed en zegt, dat de Kamer daardoor hare onafhankelijkheid op eene eclatante wijze heeft geproclameerd.

— De Spanjaarden hebben dezer dagen vijandelijkheden tegen onze marine gepleegd. Op het oogenblik, dat eene fransche brik de haven van Bilbao verliet, hebben zij met het geschut op dezelve geschoten, waardoor 4 à 5 man zijn gedood en gekwetst geworden. De brik heeft deze vijandelijke daad beantwoord, het strand schoon geveegd en eenige dier vermetelen in het zand doen bijten. Ons gouvernement zou voor dezen onzer vlag aangedanen hoon genoegdoening kunnen vragen.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE *den 3. April.*

Z. K. H. de Prins *van Oranje* is gisteren avond van hier naar het hoofdkwartier van het leger vertrokken. Z. K. H. wordt Zondag avond in deze residentie terug verwacht, om vervolgens, benevens Hunne Majesteiten den Koning, de Koningin en verdere leden der Koninklijke familie den 10 naar Amsterdam te vertrekken, waar Hoogstdezelve eenige dagen zullen doorbrengen.

— Gisteren morgen is tot voltrekking van het tegen hem gewezen vonnis, onder den toevloed van eene overgroote menigte, *Constant Polari*, ook genaamd *Carrara*, te pronk gesteld.

— De kabinets-koerier *Junot* is in den afgeloopeen nacht van Weenen alhier aangekomen. Hij heeft met verschillende koeriers, voor andere hoven bestemd, die hoofdstad verlaten.

— De valsche geruchten, door de belgische en fransche dagbladen verspreid nopens de vijandelijke bewegingen van onzen kant genomen, schijnen zelfs bij het Engelsche gouvernement eenig geloof gevonden te hebben, daar deszelfs zaakgelastigde in 's Hage, de heer *Jerningham*, op den 27 Maart een brief aan onzen minister heeft gezonden, waarin hij zegt: „*gemagtigd te zijn, om te vragen, of het waar is, dat de zee- en landmagt van Zijne Nederl. Majesteit in den laatsten tijd in de nabijheid der grenzen van Belgie is vereenigd of zaamgetrokken, en zoo ja, met welk doel die toebereidselen gemaakt zijn.*" — Het antwoord van onzen minister, waarvan Z. Exc. in zijne mededeeling (zie dezelve aan het hoofd dezer) gewaagt, is van den volgenden inhoud:

Aan den Heer Jerningham, zaakgelastigde van Zijne Brittannische Majesteit.

's Gravenhage 29 Maart 1834.

De ondergeteekende, Minister van Staat, ad interim belast met het bestuur van het departement van Buitenlandsche zaken, heeft de Nota ontvangen, die Mijnheer de Zaakgelastigde van Zijne Brittannische Majesteit hem den 27sten Maart de eer gedaan heeft te zenden, en waarin dezelve uiteen zet, dat de Britsche regering onlangs vernomen had, „dat er in de dienst van de Nederlandsche zee- en landmagt eene ongewone werkzaamheid heerschte; dat de Hollandsche zeemagt in de monde der Schelde aanmerkelijk versterkt was geworden, en dat een talrijk korps troepen allengs in de omstreken van Breda bijeengetrokken, en in gereedheid gebragt was, om in het veld te rukken;" vragende Mijnheer de Zaakgelastigde, na deze punten uiteen gezet te hebben, uit naam van zijne regering, of dezelve gegrond zijn?

Offschoon de berigten, welke later ter kennis van de Britsche regering gekomen zijn, aan dezelve genoegzaam zullen aangetoond hebben, hoe zeer de rapporten, waarop de bovengemelde Nota berust, van allen grond ontbloot zijn, bevindt de ondergeteekende, met leedwezen ziende, dat de Engelsche regering aan dezelve genoeg vertrouwen heeft geschonken, om daaruit tot een officielen stap aanleiding te nemen, zich in de gelegenheid om aan Mijnheer den Zaakgelastigde van Z. Brittannische Majesteit aan te kondigen, dat de voor de Schelde bestemde vloot, na den winter in de havens doorgebragt te hebben, hare gewone stellingen weder heeft ingenomen. Tot hiertoe heeft men het niet gepast geoordeeld, om dezelve te versterken. De kantonnementen des legers zijn in denzelfden staat als voorheen; deszelfs wijd verspreidde stelling sluit alle denkbeeld uit van eene buitengewone bijeentrekking van strijdkrachten in de nabijheid van Breda. Het stelsel van verlofgeving, hetwelk sedert de maand Junij jl. aangenomen is, heeft geene verandering ondergaan.

Zoodanig is de staat van kalmte en van rust in Nederland, tegenover een land, waar sedert bijkans twee maanden van niets gesproken wordt dan van krijgshaftige ondernemingen; waar sommen toegestaan zijn, om de materiele krachten tegen Holland te vermeerderen; alwaar legerkorpsen in beweging gesteld zijn, en alwaar de vergaderzaal der Vertegenwoordigers dagelijks weergalmt van de hevigste vertoogen tegen Holland. Deze algemeen bekende feiten zouden reeds op zich zelve genoegzame reden voor maatregelen van voorzorg en veiligheid opgeleverd hebben; — de Nederlandsche regering heeft nog niet gemeend daartoe te moeten overgaan; maar, oplettend op de voortdurende uittartingen, zal zij met haren eerbied voor de verdragen, den pligt weten over een te brengen, die haar is opgelegd, om voor de eer en de onafhankelijkheid van den Staat te waken.

De ondergeteekende neemt deze gelegenheid waar, om den Heer *Jerningham* op nieuw van zijne bijzondere hoogachting te verzekeren.

(*Get.*) H. VAN ZUYLEN VAN NYEVELT.

— Een transport koloniale troepen, sterk 5 officieren en 100 man, komende van Harderwijk, onder geleide van den 1sten luitenant van het algemeen depôt der landmagt, *Dussèr de Barenne*, is den 1 dezer, met het schip waarmede dezelve gekomen waren, in het dok te Vlissingen, op zijde het handels-vaartuig *Schimmelpenninck* gehaald. Zijnde alstoen die manschappen dadelijk op genoemd koopvaardijschip over gegaan, om bij de eerste gelegenheid naar Java te vertrekken.

— Reeds vroeger had de Belgische *Indépendant* als een gerucht medegedeeld, dat laatstleden Zondag twee Engelsche schepen, in het dok van Antwerpen, de Hollandsche vlag geheschen hadden. Het *Journal du Commerce* van die stad bevestigt dit gerucht op de volgende wijze: „De daadzaak, waaraan het ministeriële dagblad schijnt te twijfelen, is waar; op Paschen heeft men, tot groote ergenis voor de eene, en tot groote blijdschap van de andere partij, de Hollandsche vlag op twee Engelsche schepen zien wapperen."

— De *Lynx* maakt eene eerste lijst van inschrijvers openbaar voor den aankoop van paarden uit de stoeterij van Tervueren; bestemd om die als eene hulde aan Z. K. H. den Prins *van Oranje* aan te bieden. Deze eerste lijst, voor Brussel alleen, beslaat ruim twee kolommen van gemeld blad en heeft aan deszelfs hoofd namen der aanzienlijkste personen, gelijk den markies *de Trazignies*, voor 400 fr.; de gravin *de Lalaing*, voor 300 fr.; den Prins *de Chimay*, voor 300 fr.; den graaf *d'Alegambe*, voor 200 fr.; voorts merkt men op deze lijst op, den hertog *van Ursel* en den baron *de Meer* ieder voor 100 fr.; den graaf en en gravinnen *d'Ultremont*, voor 200 fr.; den graaf *de Baillet*, voor 200 fr.; den burggraaf *L. van Gobbelschroy*, voor 100 fr.; den heer *de Wellens*, voor 100 fr.; enz.

UTRECHT *den 5 April.*

Van de grenzen schrijft men van den 3 dezer, dat men van onzen kant de grootste waakzaamheid in acht neemt, waartoe men wel verpligt is sedert de Belgen hunne troepen op de grenzen te zamen trekken en eene vijandelijke houding aannemen, niet dat er vrees voor de Belgen bestaat, doch, behalve dat men zijnen vijand niet te ligt mag achten, weet men ook, dat de Franschen niet veel goeds met ons voor hebben en dus minder zijn te vertrouwen. Belgische troepen worden door Franschen aangevoerd, en ontvangen hunne bevelen uit Frankrijk door den fransch-belgischen minister van oorlog *Evain*. „De fransche generaal *Magnan*, die de voorhoede kommandeert, heeft — volgens het *Journal des Flandres* — zijn hoofdkwartier te Diest gevestigd; de fransche generaal *Langerman* kommandeert de 10. brigade eener divisie en ligt te Aalst."

In den brief, dien wij ontvangen, wordt gezegd, dat op den 3 April alle wachten zijn versterkt, dat de posten zijn vermeerderd en dat des nachts talrijke patrouilles langs de grenzen trekken. De troepen worden ook meer geconcentreerd, en voorts zijn er zoodanige maatregelen genomen, dat men voor allen aanval gereed is.

— Uit Luxemburg schrijft men van den 2 April, dat ook aldaar eene inschrijving is geopend ter deelneming in de 22,500 francs, welke besteed zijn tot aankoop van de 4 paarden voor Z. K. H. den Prins *van Oranje*. Te Remich was de geestdrift, om daaraan deel te nemen, zeer groot. Te Luik is de deelneming zoo aanzienlijk geweest, dat men het maximum op een gulden voor elken deelnemer heeft moeten bepalen.

De Ondergeteekenden zich in de maand December 1832, op uitnoodiging eener te Amsterdam gevestigde Commissie, vereenigd hebbende tot inzameling van gelden, ten behoeve der verdedigers der Citadel van Antwerpen, enz., zien zich thans aan het einde van deze hunne werkzaamheden, en betuigen nogmaals hunnen dank aan hunne mede-ingezetenen dezer stad en provincie, voor het vertrouwen, hetwelk deze in hen hebben gesteld, en aan hunne respective Sub-Gecommitteerden, voor den ijver, waarmede zij hun te hulp zijn gekomen. — Terwijl zij tevens hier onder laten volgen een beknopt overzigt over de besteding der aan hen toevertrouwde gelden, hebben zij de eer te berigten, dat de naauwkeurige rekening van ontvangst en uitgaaf, op hun verzoek, is nagezien en gesloten door eene Commissie uit HH. Gedeputeerde Staten dezer provincie, en uit HH. Burgemeester en Wethouderen dezer stad, welke rekening ter Secretarie dezer stad zal voorliggen van Maandag den 7 tot en met Zaturdag den 12. April eerstkomende, opdat een ieder, die zulks mogt verlangen, daarvan inzage zou kunnen nemen.

De Commissie heeft ontvangen:

Van inzamelingen binnen deze stad, *f* 7736,39[5]; van Abcoude en Baambrug, *f* 100; van Amerongen, *f* 46,50; van Baarn, *f* 141,09; van Benschop, *f* 200; van de Bilt, *f* 191,89[5]; van Breukelen, *f* 201,95; van Bunnik, *f* 14; van Driebergen, *f* 92,75; van Doorn, *f* 27,28; van Eemnes, *f* 70; van Harmelen, *f* 47,12; van Houten en Oudwulven c. s., *f* 46,76; van Jutphaas, *f* 175,78; van Leersum, *f* 32; van Linschoten, *f* 20,45, en van de Leerlingen op de School aldaar, *f* 8,50; van Loenen, *f* 133,50; van Loosdregt, *f* 163; van Lopik, *f* 42; van Maarssen, *f* 130; van Maartensdijk en Blaauw-Capel, *f* 85,96[5]; van Montfoort, *f* 41; van Nederlangbroek, *f* 120; van Nichtevegt, *f* 70,81[5]; van Renswoude, *f* 29,25; van Rheenen, *f* 189,06; van Rijnauwe en Amelisweerd, *f* 60; van Veenendaal, *f* 160,20; van Vleuten en de Meern, *f* 98,60; van Vreeswijk, *f* 122,25; van Vreeland, *f* 130; van Wijk bij Duurstede, *f* 113; van IJsselstein, *f* 259,82; van Zeijst, *f* 345,17[5]; van Zuilen, *f* 29,84. Alzoo te zamen *f* 11,469,94[5].

Die gelden zijn op de volgende wijze besteed:

1o.	Tot verkwikking van gewonden en zieken van de Citadel, tijdens het beleg gebragt in de hospitalen te Bergen op Zoom en te Vlissingen	*f* 740,10.
2o.	Voor de krijgsgevangenen	3,065,95.
3o.	Verpleging der terugkeerende gekwetsten bij de depôt's der 9de en 10de Afdeeling	456,87[5].
4o.	Verkwikkingen voor de bezetting op de forten Bath, Lillo, Liefkenshoek en de Vloot	1,220,50.
5o.	Feestelijk onthaal van 4 Kompagnien krijgsgevangenen	622,02.
6o.	Aan de Amsterdamsche Commissie, voor het Algemeene fonds, waaruit aan de slagtoffers van het beleg worden toegewezen gratificatien of pensioenen	5,210,00.
7o.	Druk- en Schrijfloon en andere onkosten op de inzameling en verzending der gelden, (*zijnde de berigten der Commissie in de Utrechtsche Courant, door den Redacteur kosteloos geplaatst geworden.*)	154,50.
	Alzoo te zamen	*f* 11,469,94[5].

Utrecht den 5. April 1834.

G. C. C. J. van Lynden van Sandenburg.
P. A. Beelaerts van Oosterwijk.
W. J. Both Hendriksen.
B. F. Suerman.
A. van Goudoever.
J. A. Ellinckhuijsen.
G. J. van Mansvelt.

M E N G E L W E R K.

VADERLANDSLIEFDE IN ONZE DAGEN.

Is er ooit een tijd geweest, waarin het onderwerp: *de liefde tot het Vaderland*, door het legio schrijvers en dichters onzes lands, elk naar zijne wijze, is behandeld geworden, dan voorzeker was zulks het geval in het laatst driejarig tijdvak na den belgischen opstand, en de daardoor veroorzaakte scheuring van het Rijk der Nederlanden. Het mogt inderdaad schijnen, of dit onderwerp onuitputtelijk was, en even geliefkoosd werd opgevat door hem, die in eenige maatschappij of letterkundigen kring in het openbaar spreken moest, als men met graagte en belangstelling overal daarover hooren wilde, en dat gevoel des harten, de aandrift tot de grootmoedigste daden en zelfopofferingen, dat kenmerk van Bato's onverbasterd kroost, uit de verschillendste oogpunten wilde beschouwd en voorgesteld hebben. — Dat die zucht voor den vaderlandschen grond geene ijdele praalerij was, heeft het gebeurde, gedurende dat tijdvak, genoegzaam gestaafd, en is in de tallooze opofferingen, de volharding en eendragtige gezindheid van Nederlands getrouwe burgers aan geheel Europa zelfs kennelijk geworden, zoo dat het geen blinde waan, maar de overtuigende stem der onmiskenbare waarheid zelve is, die in dit opzigt ons eene onvergankelijke eerekroon toewijst; en o, blijve die eerekroon duurzaam en onaangetast Noord-Nederlands roem en sieraad tot in de laatste geslachten, die op deszelfs bodem het levenslicht genieten. Blijve ten allen tijde de liefde tot het Vaderland spoor en prikkel tot datgene, wat de omstandigheden des tijds vorderen mogten, en worden zij nimmer ontheiligd tot een mom van onedele bedoelingen. Wij zeggen dit niet zonder bedoeling, want wij houden het er voor, dat eenige laaggeestige zielen sints geruimen tijd haar ten dekmantel voor andere beginselen bezigen, en dat in onze dagen minder het opvatten der wapenen dan wel van de pen ter hunner bestrijding gevorderd wordt. Wien is het onbekend, dat enkele dagbladen, in schijn van onpartijdig onderzoek, de partij schijnen gekozen te hebben, om alle handelingen des Bestuurs te gispen, om — ware dit mogelijk — den grond te leggen, waarin ook hier eenmaal de standaard des oproers zou kunnen worden geplant. Wij voeden wel geene de minste vrees nopens den uitslag dier heillooze pogingen, en lagchen veeleer om de magteloosheid dier Lilleputters, die niet inzien, dat zij eenen strijd van *pygmeën* tegen *titans* voeren, wanneer zij er op uit zijn, om den Nederlandschen volksgeest te doen wankelen, en van de zaak van Vorst en Vaderland, die de zaak des regts is, af te trekken; die niet inzien, dat de getrouwheid des volks een bolwerk is, sterker en meer tegen alle aanvallen bestand, dan de hechtste vesting, waarop al hunne pijlen verstompt afstuiten, en die hen de schande der onmagt voor den roem der zegepraal eens doet verwerven. Doch wij ontveinzen het ons daarom even min, dat men nooit het kwaad te gering achten moet, maar in deszelfs beginselen behoort gade te slaan en tegen te werken, om het geenen vasten voet te doen verwerven, en eindelijk met meerder en meerder stoutmoedigheid het hoofd te zien opsteken. — Er zijn in elken Staat altijd misnoegden, die, hetzij zij hunne plannen gedwarsboomd zien, hetzij zij niet die voordeelen trekken, welke zij zich hadden voorgesteld, en daarom ook elke reden van buiten gretig aangrijpen, welke hunnen wrevel en hun misnoegen meer voedsel kunnen geven en een' schijnbaren grond verschaffen aan de laakbare ontevredenheid, die hen bezielt. Er zijn er te allen tijde en overal, die zwak van geest en doorzigt zich door den wind van allerlei leering laten medeslepen, en door drogredenen worden overbluft, daar zij geene eigene oordeelskracht er kunnen tegenstellen, zoo dat zij, weifelende tusschen het ware en valsche, zich hunnes ondanks op een dwaalspoor laten medevoeren. Wien staan de dagen niet nog voor den geest vóór het uitbreken van den Belgischen opstand. Wie herinnert zich daarbij niet den invloed van schandbladen, gelijk de *Courrier des Pays-Bas*, op gemoedelijke maar zwakke Landgenooten, die van lieverlede zich lieten overreden, dat toch de bezwaren, door de muitzieke Belgen aangevoerd, niet zoo geheel en al ongegrond konden zijn, en al, ware dat dan niet in zoo verregaande mate, echter in onbillijke besluiten en verkeerde stappen van het Bestuur alleszins eene regtmatige oorzaak vonden. Hoe werden destijds door de gedurige herhaling dier bezwaren en derzelver veelsoortige ontwikkeling en uiteenzetting de zaden van twijfel en onzekerheid ook in het gemoed der welgezinden gestort, en dat te meer door de onverschilligheid, waarmede men die dagbladschrijvers in derzelver wel beraamde heillooze pogingen deed voortgaan, en te ver ging in de minachting van derzelver mogelijke uitwerking. Het verledene zij dan nu een spiegel voor het tegenwoordige, en de welgezinde vaderlander gevoele zijne dure verpligting om den invloed te keer te gaan, dien dergelijke geschriften op de gemoederen wellligt zouden kunnen uitoefenen, en door bondige redenering, en mannelijke echt vaderlandsche taal de kracht te verzwakken, die hier of daar in zoodanig geschrift doorstralen en den onervarene bedwelmen mogt, ten einde te verhoeden, dat niet de goede geest van het getrouwe Nederlandsche volk bezwijke voor eene *vreemde* aanblazing, en de aanhitsingen eener buitenlandsche partij, die in geheel Europa de zegepraal harer beginselen, zij het ook ten koste van de rust en het geluk der Volken, aanschouwen wil. — Ja het is in onze dagen een bewijs van vaderlandsliefde, door de omstandigheden des tijds gevorderd, met ernst de woelingen der kwalijkgezinden gade te slaan, en der geveinsde welmeenende bespiegelingen over de handelingen van het Bestuur, wier doel slechts het zaaijen van wrevel en misnoegen in de harten der burgeren is, wederkeerige maar opregt gemeende vaderlandsche redenen tegen te stellen, en derzelver langzamerhand binnensluipenden invloed te keeren. — Wij erkennen het gaarne, dat het geene vaderlandsliefde is, wanneer men onvoorwaardelijk alle handelingen des Bestuurs goedkeurt, in alle verordeningen onbepaald genoegen neemt, alle bestaande inrigtingen onverbeterlijk acht, en zichzelven en anderen wil diets maken, dat er niets kan besloten worden, wat niet het algemeen welzijn ten doel en ten gevolg heeft: neen, rond en onbelemmerd erkenne de Vaderlander en kome er openlijk voor uit, wat hem daarin voor komt het regte doel te missen en op een dwaalspoor te leiden, en hij handele dan naar de inspraak van zijn geweten en op zoodanige wijze als meest ter bereiking van zijn doel bevorderlijk is, zonder ten kwade op den algemeenen of individuelen volksgeest te kunnen werken, wiens behoud, gelijk hij zich in het laatste tijdvak heeft ontwikkeld, het palladium is en blijft van onzen Staat; maar evenmin ook achten wij het vaderlandsliefde, ja zelfs dien naam geheel onwaardig, wanneer men er op uit is, om alleen het ongunstige ter beschouwing zich voor te stellen, bij alles wat de handelingen van eenig bestuur of administratie aangaat, het goede over het hoofd ziet, om met het vergrootglas der partijdigheid gewapend, het verkeerde, het zwakke, op te sporen, en naar de resultaten, die zoodanig eene eenzijdige beschouwing moeten opleveren, ook onder de zwartste kleuren aan anderen voor te stellen, en daarbij voor vreemden invloed zijne pen veil te hebben, ja, tot ondermijning van de rust des Lands onder vreemde soldij te staan. — Want men achte het geene gewaagde gissing, en enkel een hersenschimmig van grond ontbloot idé, wat wij reeds boven omtrent dit punt zeiden, en verklare zich daardoor het voortdurend bestaan van periodieke pamfletten, die, door menschen zonder eenig fonds begonnen, en zonder eenig blijk van goedkeuring bij de Natie ontvangen, zonder zelfs openlijke bekendwording, echter in het duister blijven rondwoelen en rusteloos voortgaan. — De Fransche Propaganda heeft maar één doel, maar bezigt duizend middelen, om overal, hier sneller daar meer afgemeten en ter sluik, dat doel te bereiken! — Nederlanders, die het Vaderland bemint, en voor Vorst en Land zoo gaarne ten goede medewerkt, laat u niet bedwelmen en langzamerhand van het goede pad afvoeren, hetwelk u tot de hoogte van vroegere dagen van luister en voorspoed eenmaal terug brengt; bestrijdt den geest des kwaads, waar en onder welke gedaante hij zich ook vertoone, zelfs al ware het, dat hij als een Engel des lichts zich aan u voordede; laat het ons niet genoeg zijn, dat men op de grenzen gewapend staat tegen eenen vijand, die van buiten zou kunnen aanvallen, waken wij tevens voor de rust van binnen, en bezigen wij alle mogelijke wapenen tegen de listige raadslagen, om die rust voor woeling en onlusten te doen plaats maken. Eensgezindheid blijve ons heilig, het vertrouwen op den Koning en zijne raadslieden onverwrikt, en het loon zal niet achterblijven, wanneer die oogenblik aanbreekt, waarin hetgeen voor ons nu nog donker is in een helder daglicht zal verschijnen, en het vertrouwen regtvaardigen, hetgeen nu zoo vaak de spotlust der kwalijkgezinden opwekt.

S. I.

B U R G E R L IJ K E N S T A N D.

Bij den Burgerlijken Stand te Utrecht zijn van den 30 Maart tot den 6 April 1834 ingeschreven:

Gehuwden 6 Paar, Geborenen 21, Overledenen 18.

Prijzen der navolgende Artikelen ter Utrechtsche Markt, op den 5 April 1834.

Witte Tarwe van *f* 6,25 tot *f* 7,35; *Roode Tarwe* van *f* 5,50 tot *f* 6,80; *Rogge* van *f* 4,25 tot *f* 4,65; *Garst* van *f* 5,50 tot *f* 5,00; *Boekweit* van *f* 4,00 tot *f* 4,30; *Haver* van *f* 2,25 tot *f* 2,75 de mudde; *Boter* van *f* 0,50 tot *f* 0,75 het pond; *Kaas* van *f* 32,25 tot *f* 37,25 de 100 ponden; *Aardappelen* van *f* 1,20 tot *f* 1,40 de mudde; *Rundvleesch* van *f* 0,44 tot *f* 0,54; *Kalfsvleesch* van *f* 0,60 tot *f* 0,70; *Schapen-* of *Lamsvleesch* *f* 0,37; *Varkensvleesch* *f* 0,34 het pond.

A D V E R T E N T I E N.

(712) *,* Heden overleed, na eene langdurige ongesteldheid, mijne hartelijk geliefde Echtgenoot SARA MARIA VAN STENIS. Zij bereikte den ouderdom van drie en veertig jaren. Bijna elf jaren mogt ik mij in haar deugdzaam bezit verheugen. Ik verlies in haar eene geliefde Echtgenoot en mijne vijf kinderen de zorgvuldigste Moeder.

Utrecht 2 April 1834. A. SIKKEL.

Strekkende deze tot kennisgeving aan betrekkingen en vrienden, zoo binnen als buiten de Stad.

---

(713) *,* Heden overleed tot mijne en mijner behuwd-kinderen bittere droefheid, aan de gevolgen van eene beroerte, mijn dierbare Echtgenoot BERNARDUS LENSSINCK, in den ouderdom van 56 en een half jaar.

Harmelen 3 April 1834. D. GASSE, Wed. B. LENSSINCK.

---

(714) *,* Op Maandag den 14 April 1834, des voormiddags ten 10 ure precies en volgende dagen, zal ten overstaan van den Notaris GERARDUS HENDRIKUS STEVENS, te Utrecht, voor de Huizinge van den Heer overledenen, binnen Utrecht, aan de Ganzenmarkt, Wijk G, No. 300, bij ophooging om kontant geld worden verkocht:

Eenen aanzienlijken, deftigen en bijzonder zindelijken INBOEDEL, bestaande in allerhande Mahognijhouten en andere grove Meubelen, rijke Pendules, Kandelabres en andere Ornamenten, kapitale en heldere Spiegels, beste gevulde Stoelen, Ledekanten met solide behangsels, extra goede gevulde Bedden, superbe Paardenharen en andere Matrassen, allerbeste Spreijen en Dekens, schoone Smirnasche en Engelsche Tapijten, Vloerkleeden en Karpetten, Meubel-Gordijnen en Draperiën, supra supra fijn Tafel- en Beddenlijnnen, Juweelen, Goud en pretieus Zilverwerk, waaronder eene uitmuntende Plateau en Ornamenten, Plated en Verlakwerk, oude en andere Porceleinen, alsmede een brillant compleet Tafel-Servies met Schilderwerk, fijn Glas- en Aardewerk, eenige Boeken, Koper, Tin, Blik, IJzer en Mandenwerk.

Alles gespecificeerd bij Notitie, te bekomen ten Kantore van gemelden Notaris en aan het Bureau der Publieke Verkoopingen, binnen Utrecht, achter St. Pieter.

NB. De te verkoopene Goederen zullen Vrijdag en Zaturdag voor den verkoop, zijnde 11 en 12 April 1834, van des morgens ten 10 tot des namiddags ten 4 ure, kunnen bezigtigd worden.

---

(715) *,* Op Zaturdag den 19 April 1834, des namiddags ten 5 ure precies, zal men aan het Kantoor van Publieke Verkoopingen te Utrecht, achter St. Pieter, Wijk F. No. 363, veilen en aan de meestbiedenden verkoopen:

No 1. Eene HUIZINGE, ERF en GROND, gelegen binnen Utrecht, aan de Zuidzijde van de Hoogt, Wijk G. No. 158, op den kadastralen perceelsgewijzen legger, bekend onder sectie A. No. 1194. — Zijnde deze Huizinge voorzien van vijf zoo Beneden- als Bovenkamers, allen behangen, en de meeste met Stookplaatsen, goede Keuken met twee Fornuizen, Provisie- en Turfkelder, Binnenplaats en Zolder. — Verhuurd tot 1 Mei 1835.

No. 2. Eene HUIZINGE en ERF, gelegen te Utrecht, aan de Westzijde van de Bemuurde Weerd, over de Sluis, Wijk M. No. 439, benevens eene WONING, ERF, GROND en BLEEKVELD, daar achter gelegen, Wijk M. No. [illegible] Kadaster sectie A. No. 440, 441 en 442.

No. 3. Twee HUIZEN of WONINGEN, onder een dak, ERF, GROND en BLEEKVELD, gelegen te Utrecht, aan de Noordzijde van de Lange Lauwerstraat, Wijk H. No. 109 en 110. Kadaster sectie A. No. 61 en 62.

4. Eene KAMER of WONING, binnen Utrecht, aan de Westzijde van de Hekelsteeg, Wijk D. No. 382. Kadaster sectie C. No. 1311.

No. 5. Een HUIS of WONING, binnen Utrecht, achter den voormaligen Wal bij de Weerdpoort, nabij het Wittsteegje, Wijk H. No. 98. Kadaster sectie A. No. 50.

Breeder bij aangeslagen Billetten, en nader onderrigting te bekomen ten Kantore van den Notaris WIGMAN, binnen Utrecht, alwaar de bewijzen van eigendom en condities van verkoop, acht dagen vóór de veiling ter lezing zullen liggen.

---

(716) *,* Op Zaturdag den 26 April 1834, des namiddags ten 5 ure, zal men binnen Utrecht, aan het Bureau der Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter, Wijk F, No. 363, publiek aan de meestbiedenden verkoopen, de navolgende ONROERENDE GOEDEREN:

No. 1. Eene kapitale Huizinge, Erve en Grond, met annexen Tuin, binnen Utrecht, aan de Zuidzijde van de Heerenstraat, Wijk A, No. 1165.

Voorzien van zeven zoo Beneden- als Bovenkamers, alle behangen, en waarvan vijf met stookplaatsen, Keuken, Mangelkamer, Meidenkamer, Voor- en Achterzoldering, Vliering en drooge bekluisde Wijn-, Provisie- en andere Kelders.

No. 2. Eene Huizinge, Erve en Grond, met Kelder en Kluis, aan de Gracht uitkomende, binnen Utrecht, op den hoek van de Zuilenstraat, Wijk A, No. 581.

Voorzien van zeven zoo Beneden- als Bovenkamers, alle behangen, en waarvan drie met stookplaatsen, Keuken, Zolder met Meidenkamer en Vliering, bekluisde Wijn-, Provisie- en andere Kelders.

No. 3. Eene Huizinge, Erve Grond en Tuin, binnen Utrecht, aan de Oostzijde van de Jufferstraat, nabij de Wittevrouwenpoort, Wijk G, No. 568.

Hebbende zes zoo Beneden- als Bovenkamers, waaronder eene ruime Zaal, alle behangen, en waarvan vier met stookplaatsen, Keuken, Provisiekamer, Voor- en Achterzoldering, Vliering en bekluisde Wijn-, Provisie- en andere Kelders.

No. 4. Eene Kamer of Woning, binnen Utrecht, aan de Westzijde van het Vreeburg, Wijk D, No. 1142.

No. 5. Eene Kamer of Woning, binnen Utrecht, aan de Zuidzijde van de Zandstraat, Wijk C, No. 427.

No. 6. Een perceel Weiland, groot 8 bunders, 89 roeden, 70 ellen, gelegen onder Westbroek, aan de Kade te Veenwaarts, belend aan de eene zijde de Erven van den Wel Ed. Geboren Heer Mr. C. G. *van Hengst*, en aan de andere zijde de Erven *Kroon* en *Cornelis van Zijveld*.

No. 7. Een perceel Weiland, Water en Weg, groot 7 bunders, 7 roeden, 50 ellen, gelegen onder Westbroek, in het Buitenweg, belend aan de eene zijde *Jacob van de Vuurst* en *van Reenen*, en aan de andere zijde de Erven *Willem Voorsteegh* en de Erven *Cornelis Baas*.

No. 8. Een perceel Wei- en Hooiland, groot 2 bunders, 95 roeden, 47 ellen, gelegen onder Westbroek, in het Binnenweg, aan den Gageldijk, belend aan de eene zijde *Willem Schuurman* en aan de andere zijde de Erven *Gerrit van Schaik*.

Breeder bij Billetten, en nader onderrigt ten Kantore van den Notaris GERARDUS HENDRIKUS STEVENS, binnen Utrecht.

---

(717) *,* Men zal op *Vrijdag den 11 April* 1834 en *volgende* VRIJDAGEN, des namiddags ten 2 ure, ten overstaan van den Griffier van het Vredegeregt, 2de kanton Utrecht, aan het Stads-Venduhuis, op de Marieplaats, publiek verkoopen: Eene partij EXTRA SCHOONE MAHOGNIJHOUTEN PLATEN, en het geen verder te voorschijn zal worden gebragt. — Alles 's morgens van 10 tot 12 ure te zien.

---

(718) *VERKOOPING VAN ORANJEBOOMEN, enz.*

, Men zal op Donderdag den 17 April 1834, des morgens ten 10 ure, ten overstaan van den Griffier van het Vredegeregt, 2de kanton Utrecht, aan het Stads-Venduhuis, op de Marieplaats te Utrecht, publiek verkoopen: Circa 150 zeer schoone Oranjeboomen, waarvan vele in Bloem en met Vruchten; alsmede eene hoeveelheid Rhododendrum's, Granaatboomen, Maandrozen, Pelargoniums, enz., enz. — Alles daags te voren van 11 tot 3 ure voor een ieder te bezigtigen.

---

(719) *,* Op Zaturdag den 19 April 1834, ten 5 ure na den middag, zal men aan het Kantoor der Verkoopingen achter St. Pieter te Utrecht, ten overstaan van den Notaris CORNELIS JOHANNES NAGTGLAS, veilen en verkoopen: Eene weldoortimmerde HUIZINGE, ERVE, GROND en TUIN, staande en gelegen binnen deze Stad aan de Westzijde van de Oude Gracht bij de Geertebrug, Wijk B, No. 60. Zijnde deze Huizinge voorzien, van Zeven zoo Boven- als Benedenkamers, meest allen behangen en met Stookplaatsen, Keuken met Regen- en Putwaterspomp, Kelder en Zolder. — Voorts een zeer ruime en wel aangelegde TUIN, beplant met exquise Vruchtboomen. — Kunnende dit perceel met 1 Mei 1834 worden aanvaard. Breeder bij biljetten en nadere informatien te bekomen ten kantore van opgemelden Notaris *Nagtglas*.

---

(720) *,* Op Zaturdag den 19 April 1834, des namiddags ten 5 ure precies, zal men binnen Utrecht, aan het Bureau der Verkoopingen, achter St. Pieter, aan de meestbiedenden verkoopen:

No. 1. Eene kapitale, hecht en sterk betimmerde HUIZINGE, ERVE, GROND en TUIN, KELDERS en KLUIZEN, uitkomende aan de Gracht, binnen Utrecht, aan de Westzijde van de Oude Gracht, nabij de Smeebrug, Wijk B, No. 31, kadaster sectie C, No. 2258, bestaande in een Voorhuis met Kabinetje, Gang met marmeren steenen, vier Benedenkamers met vele gemakken, Provisie- en Meidenkamer, Keuken met alle vereischten, ruim Bovenportaal, Voor- en Achterkamer, Keuken met onderscheidene gemakken en eene groote Droogzolder.

No. 2. Eene nieuw vertimmerde HUIZINGE, ERVE en GROND, mede binnen Utrecht, aan de Noordzijde van de Koestraat, Wijk C, No. 781, kadaster sectie C, No. 789.

Breeder bij Billetten, en nader onderrigt ten Kantore van den Notaris STEVENS, binnen Utrecht.

---

(721) *,* Op Maandag den 28 April 1834 en volgende dagen, des voormiddags ten 10 ure, zal voor de Huizinge, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Noordzijde der Breestraat, Wijk H, No. 295, ten overstaan van den Notaris JACOB HENDRIK VAN SCHERMBEEK, publiek en voor kontant geld worden verkocht: Een nette en zindelijke INBOEDEL, bestaande in allerhande grove Meubelen, Tafels, Stoelen, Spiegels, Schilderijen, Tombeaux met derzelver behangsels, Tapijten en Gordijnen, Bedden met hun toebehooren, Chitsen, Katoenen en Wollen Dekens, Pendules, Porcelein, Glas, Aardewerk, Bed- en Tafellinnen, Vrouwe Kleederen, Parelen, Juweelen, Gouden en Zilveren Werken, Koper, Tin, Blik, IJzer, Hout en Mandenwerk; alles nagelaten door de Hooggeboren Vrouwe WILHELMINA CORNELIA Gravinne VAN GOLTZ, laatst Weduwe van den Wel Eerwaarden zeer geleerden Heer JEAN GABRIËL LAFONT, gewoond hebbende en overleden binnen Utrecht. Geschiedende deze verkooping ten verzoeke van de Voogden over de minderjarige Erfgenamen van genoemde Vrouwe Overledene, krachtens permissie van den Heer President van de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, van dato 18 Maart 1834 (behoorlijk geregistreerd). De Notitie van gemelden Inboedel is na den 21 April, bij genoemden Notaris en aan het Kantoor der Verkoopingen achter Sint Pieter, à 5 cents [illegible] te bekomen; terwijl alles op Zaturdag den 26 April 1834 [illegible] te zien zal zijn.

---

(722) *,* TE HUUR, de helft in eene dubbele HUIZINGE, van drie Kamers, waarvan twee behangen, een Kelder en eenen Tuin; buiten de Waardpoort te bevragen, Lett. M, No. 117. En TE KOOP, 20,000 pond (zegge twintig duizend pond) best gewonnen Weilands PAARDEN- en KOEIJEN-HOOI. Te bevragen buiten de Waardpoort, Lett. M, No. 117.

---

(723) *,* Men verlangt ten spoedigste TWEE BEKWAME MEUBELMAKERS KNECHTS; adres D. MONNÉ, op het Oudkerkhof, te Utrecht.

---

(724) *,* Op Woensdag aanstaande, zal ten Huize van den Ondergeteekende worden geslagt, een buitengewone fijne zware VETTEN OS, nadat dezelve alvorens zal zijn rondgeleid. — Bestellingen daarop verzoekt men vriendelijk in tijds.

G. EYKMAN.

Utrecht 6 April 1834. *Vleeschhouwer, Oudkerkhof.*

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM den 5 April 1834.

pCt.			Gebl.	pCt.			Gebl.
	NEDERLANDEN.				PRUISSEN.		
2½	Werk. Schuld	50 3/16 à 50 1/4	50 3/16	5	LotenRthlr.	97 à	
5	Dito . dito	95 7/8 à 96	95 15/16		SPANJE.		
	Rest.Uitg. do.	à		5	Cert. te Amst.	62 3/16 à 62 5/16	62 5/16
	Kansbilletten	22 1/2 à 22 5/8	22 1/2	3	dito . dito	41 à	
4½	Amort. Sijnd.	89 5/8 à 89 3/4	89 5/8		Uitg. Schuld	à	
3½	Dito . dito	72 [illegible] à 72 [illegible]	72 [illegible]	5	Gel. Lond.	24 à 24[illegible]	[illegible]
5	Oorlogslasten	à			OOSTENRIJK.		
6	Negot. 1831	à		5	Obl. Goll & Co.	à	
6	Schatk.-Bilj.	100 [illegible] à		2½	Certificaten.	à	
4½	Hand.-Maats.	à		5	Metalliek	96 3/8 à	
	FRANKRIJK.			5	Idem	à	
3	Ins. op 't Grb.	78 3/8 à 78 1/2			NAPELS.		
	RUSLAND.			5	Cert. in Napels	à	
5	Ob. *H.* & *Co.*	102 1/4 à			DENEMARKEN.		
5	do. 1828–1829	102 7/8 à 103	103	3	Neg. in Lond.	à	
5	Cert. Ins. 1831	96 à			ENGELAND.		
6	Ins. op 't Grb.	68 à 68 1/8		3	Geconsolid.	à	
6	Certific. dito.	à			GRIEKENLAND.		
5	Do. te Hamb.	à		5	Obl. te Lond.	à	

TE UTRECHT, BIJ L. E. BOSCH & Co.